Գ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 710 — ԻԶՄԻՐ 30 13 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1911 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ

طاشينك
اضبحه يومى غزته
صاحبلرى: هرانت مامورياني: ازمير

ԹԱՇԻՆՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

	ՏԱՐ.	ՎԵՑ.	ԵՈ.
ԻԶՄԻՐ	80	40 Ղ.	20
ՊՕԼԻՍ ԵՒ ԴԱԼԻԱՆ	80	40 Ղ.	
ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ	25	15 Ֆր.	

Տաբեկներ պէտք է ուղղել՝ Խմբագր. «ԹԱՇԻՆՔ»
Մաուրեան Տպարան — Իզմիր
Rédaction du journal Arménien «TACHINK»
Imp. Mamourian — Smyrne

Չի հրատարակուած ձեռագիրներ չեն վերադարձուիր

TACHINK
JOURNAL ARMÉNIEN
QUOTIDIEN POLITIQUE & LITTÉRAIRE
Imprimerie Mamourian
SMYRNE

10 ՓԱՐԱ — 10 ՓԱՐԱ

Պատմութեան Դասը

ԱՆԻՒ ՄԷՋ ԵՐԻՒՍԱՂԷՄ ՄԸ
ԵՕԹԸ ԴԱՐ ԱՌԱՋ

Վչտահար մարդը իր ափոփանքը կը գտնէ իր մօրը սրտին մէջ։ Վչտահար ազգ մըն ալ իր պատմութեանը կը դիմէ և անոր մէջ կը վնտռտի իր մխիթարութիւնը։

Եւ պատմութիւնը կրկնապէս մխիթարար է, թէ՛ ուրախ և թէ՛ տխուր էղեր-բովը։ Երբ ներկան գառն է, անցեալին փառքը, հարստութիւնն ու յաղթանակները կը մոռցնեն զայն, նոյնպէս, անցեալին տրամութիւններն ալ կ'ըսփոփեն տխուր ներկան, սա՛ մտածմամբ թէ՝ հակառակ անոնց, ազգը ապրեր է, որով պիտի ապրի ....։ Հայոց պատմութիւնն ասոնցմէ աւելի յաճախ այս վերջին տեսակէտով է։

* * *

Անիի աւերակներուն մօտ, Անիէն հազիւ մէկ ու կէս հեռու, Ռշտունիք կամ Հառամոյի վանք անուն հայկական չինութիւն մը ուզինք, մեծ մասամբ աւերակ, բայց հրաշակերտ եկեղեցիով մը՝ որուն մէջ մինչև հիմա ժամասացութիւն կը կատարուի, պարապած կաթողիկներով՝ ուրիշ կանգուն են գոնէ, Տապանատունով, Հարսնատունով, Նշխարատունով և Ըրատունով, որոնց այսօրուան մնացորդները կը ցուցնեն թէ երբեմն որքա՜ն փառաւոր եղած է այս հին հաստատութիւնը։ Ռշտունիք Բագրատունի թագաւորներէ չատերուն հանգստարանն է։ Հնագէտներու կարծեօք, հաւանօրէն ուխտերով դարերուն հիմնուած է ան և անկէ ի վեր կրկին ու կրկին քանդուած ու վերաշինուած է մինչև տասնուվեցերորդ դարուն վերջը, հետեւեալ տարօրինակ անուններով կրող անձնց կողմէ որոնք մերթ քանդող և մերթ չինող են. Պահաճ Դէկվասիկ, Ռուբիմ Աթիճան (դուստր Իւուզ քանայ ...) Ասրուճ Հոգնորեանց, Վաչէ և կինն Մամախաթուն, Յրեր Վարպետ, Աբգարեկ Ուռբելեան, Զաքարիա Սպասալար, Հեճուպ Գրիգոր, Ներսէնիկ Ալուշ, Ուքան Բահրիմատենց են։

Բայց խնդիրը անունի վրայ չէ։ տեսէք թէ պատմութիւնը ինչ դէպքեր կը մէջ այս վանքին մասին։

Ռշտունիքը, 12 և 13րդ դարերուն, երկու անգամ կործանման վիճակի կը հասնի՝ զէշ մասակարարութեան և չարչարութեան երեսէն։ Անիի հայ ժողովուրդը նորանոր նուէրներով օգնութեան կը հասնի իր նախնեաց հոչակաւոր ուխտատեղին, բայց անօգուտ, հոս իսօքը Թողունք պատմագրին.

«Վարդ մը արձանագրութիւններ կ'ամանեն, թէ յետագայ ժամանակները մինաստանի վիճակը խանգարուած էր և վանքի ու միաբանութեան յաւուրկ կալուածները անհաւատարիմ մասակարարներու ձեռքն են անցեր. եղեր են միևնոյն ժամանակ դէպքեր, որ դանազան կրօնաւորներ կալառակերութեամբ ձեռք կը բերէին իշխան տէրերէն վանահայրութեան պաշտօնը։ Հայ իշխանները տեսնելով որ հոչակաւոր մենաստանը այս ոճով քայքայման կը դիմէ, 1228 թուին նզովք կը դնեն տեղւոյս այն տէրերուն վրայ, որոնք կալառակերութեամբ վանահայր կարգեն, այդ նզովից արձանագրութիւնը, գէթ մասամբ, աստ կը դնենք. «Ի Թ Ո Հ Ի+ Կամաւն աւետեանչին Աստուծոյ այս մեր գիր յիշատակի ի Հեճուպ Գրիգորոյ որդո Հասանիս եւ եղբայրոցդեաց իմոց եւ Իշխանիս որդո Բդիկի եւ եղբայրոցդեաց իմոց տէրանց սուրբ ուխտիս վանացս Հոռոմոսի որ հաստատեցաք արձանագրով. պատրոն ով դիւին այս տեղոյս ի յարանց կամ ի կանանց ով կաշառաւոր հայր դնի այնպիսին նզովս աոցք գնուղային զաստուածամաճառին եւ գնայեցին գեղբայրապանին. եւ հայր եւ այլ գործաւորք որ կաշառ տան յայցնի կամ ի ծածուկ ... եւ հայր որ ի վանիցս հաց ծախի կամ ի վանիցս իրացս խորհ նզովեալ եղիցի վանհով եւ կենաւք ... »

Հրաշալի չէ՞ Եօթը դար առաջ ալ, ուրեմն, Հայկական վանքերն ու անոնց կալուածները անհատատարիմ մատակարարներու ձեռք կանցնին եղեր. այն ատեն ալ, վանքերու հայրերը կաշառ կ'առնեն ու կուտան եղեր և անոնց երեւելի քայքայման վիճակի հասնով մենաստաններուն հայ ժողովուրդը կը կոչուի եղեր իր նախնեաց սուրբ ուխտերուն օգնել ....։ Կը տեսնէք թէ պատմութիւնը փոփոխութիւն չի կրեր և այսօրուան Ս. Յակոբայ վանքին վիճակը երեսնադէմ մէկ, չար և նման է Հառամոյի կամ Ռշտունիքի երբեմնի վիճակին։

Ինչ որ մանաւանդ զիս կը հմայէ, սակայն, վերև յիշատակուած արձանագրութեան մէջ, նզովքն է անհատատրիմ մատակարարներուն, կաշառատուներուն և կաշառակերներուն վրայ։ «Ա. տուաձամաճառ Յուդային» և «եղբայրապան Կայենին» նզովքը մո՛ղ առնեն՝ կ'ըսէ Հեճուպ Գրիգորի որդին Հասան որ անշուշտ ոչ միայն ինքը կը հաւատայ այդ նզովքին զօրութեան՝ այլ և մտահ է վանական հայրերուն վրայ անոր ընկնիք ազդեցութեան։ Յայտնի չէ թէ ատկէ ետքը տակաւին չարաչահեցի՞ն այս վերջինները, բայց նկատ՝ ունենալով պատմութեան պահած լռութիւնը այս մասին, կրնանք ենթադրել թէ ա՛ն ունեցաւ իր բարի արդիւնքը, և առոր չնորհիւ մինչև այսօր կանգուն մնացած է Հառամոյի վանքը, երբ իրեն ժամանակակից հաստատութիւններէն չատեր վաղուց գետնի հաւասար եղած են։

Արդ, կ'առաջարկեմ որ Թրքահայոց կողմէ հանդուգնալ—կամ նոր ընտրելիք—Հայրապետին մատուցանելի բողոքանքներու մէջ, աւելցուի նաև սա՛ բողոքը. «Նզովքի կոնդակ մը տալ բոլոր անոնց համար, միարան կամ ոչ, որոնք պիտի չարաւնակեն Երուսաղէմի արդէն զէշ վիճակը վատթարացնել կամ արդելք պիտի ըլլան կատարուած բարեկարգութեան ձեռնարկներուն»։

Խնդիր է միայն գիտնալ թէ գոնէ եկեղեցական հայրերը պիտի սարսափի՞ն այս նզովքին։ Ազնարհականներուն հետ կրնանք ուրիշ կերպով ալ գլուխ հլլել. և վերջապէս անոնք սոխրուած չեն նզովքին անպատճառ հաւատալու, մինչ կղերականները պարտաւոր են անկէ զգալ, գէթ տեսականապէս։

Կը մոռնամ ըսելէն որ տասներեքերորդ դարուն մէջ չենք։ Այդ ատե՞ն ....։

ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷԼԵԱՆ

„ԱԶԳ"
ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ
ԱՋԳԱՅԻՆ, ԴՐԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ

Տարեկան բաժնեգին 12 ֆր.
Վեցամսեայ » 6 »

Հասցէ՝
The Azk Pub. Co.
16 Beach St. BOSTON Mass.

ՀԱՅՏԵԼԻՆ ՄԷՋ

Ամէն ճչմարիտ Հայ չրսելու համար զգուանքով ցաւով կ'տանջէ ժամանակ մը իվեր Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան և Պօլսոյ Պատրիարքութեան միջև տիրող անհամաձայնութիւնները։ Մէկ կողմէ և Լչմիածնայ և Սիսի անհաչտութիւնը միւս կողմէ։

Ի՜նչ ողբալի և զզուելի վիճակ է սա մեր ին, երբ մարդ պիտի բլլայ, երբ իրարու աչք հանելէ պիտի դադրինք, երբ գէրուր նախատելէ պիտի զգուշանանք։

Այսօր Կիլիկիոյ Ա. Կաթողիկոսին ձեռնադրած Եպիսկոպոսները չեն ընդունիր Պօլսոյ վիճակներուն մէջ, կ'արգիլուին էջմիածնայ իրաւասութեան տակ գտնուող գաղթավայրերու մէջ պաշտօնավարելու։ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսը Լուսաւորչական չէ՞, Հայ չէ՞, ի՞նչ է վերջապէս ....։

Եթէ տարբեր յարանուանութեան մը կը պատկանի, ինչո՞ւ ուրեմն անմօմեռաբար իրմէ պատուաւոր կ'ուզուի էջմիածնայ Գահակալին ընտրութեան համար։

Ո՞վ է այս աչքառութիւններուն չարժիչ մասը, փափաքելի էր որ գիտնայինք։

Այս ամէն մեքենայութիւններուն մէջ անձնական կիրքն է զոր խազագուղը, համոզուած ենք թէ ուրիշ բան մը չէ։ Նահանջ, ոխ ու տնտեսութիւն չզուած, չգլխուած խառնուրդ մը կը կազմեն և մեր ազգային վարիչներն անոնց գործիք եղած հոս կը քչուին, հոն կը քչուին։

Եթէ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւնը ազնուորդ բան մըն է, ինչո՞ւ չեն վերցներ Աչեղէնը, եթէ կարևոր է, ինչո՞ւ չարուն նակ խաչընդոտներ կը հանեն հանգ Հայրապետին քաչերուն առջև։

Հայերը կրօնամոլ չեն, Հայերը իրենց եկեղեցիին հանդէպ անտարբեր են, Հայերը եկեղեցականները չեն սիրեր, Հայերը՝ գոնէ առ երեսս՝ եկեղեցի չեն յաճախեր. Հայերը կղերականութիւնը բարձրացնելու չեն փափաքիր, արժանաւոր մարդիկ քահանայ, վարդապետ չեն ըլլար ....։

Ա՛յ յանկերգը միշտ կը լսէ Հայ մտաւորը, փնարեր. ձանձրացուցիչ եղանակի մը պէս, բայց ինչո՞ւ կ'անամոլ ըլլայ ինչո՞ւ եկեղեցին սիրէ, կղերականութիւնը պաչտէ, եկեղեցականութիւնը բարձրացնելու փ'յմ տանի։

Դարձէ՛ք էջմիածին՝ հիմակ ալ Պոլիս, տպա Երուսաղէմ և Սիս, տակաւին հազար բան չմնաց որ չլսէինք, ըսողներն ալ իրենք՝ եկեղեցականներն են, երկրորդը՝ քմծիծաղս տակն է՝ իր խոտակրօն փոխանորդովը, երբորդին համար ձեռ կըլուք՝ ուզածիդ չափ, չորրորդը արտասուքի և տառապանքի մէջ խեղդուած հարուած հարուածի վրայ ալ կ'ընդունի իր կարգակիցներէն, ո՞րն է մխիթարականը ատոնց մէջ, ցոյց չտա՞ն մեզի ....։

Բայց վազը՝ եթէ Աստուած Կաթողիկոսը ալ բաժակը լեցուած համարելով նեղանայ, բարկանայ ու զայրանայ, իր վիճակներէն ու թեմերէն դուրս վտարէ բոլոր էջմիածնական կամ Պօլսական վարդապետներն ու պաշտօնեաները, խզէ իր յարաբերութիւնները Պատրիարքարանի հետ և չճանչնայ զայն իբրև միջնորդ իր և Սուլթան կառավարութեան միջև և ինչպէս իր գլուխն տնօրինէ ամէն բան, ի՞նչ կրնայ ընել սա Պատրիարքարան ըսուած պարապուսաւիկ, ազգային պատկառելի ընդհ. ժողովի մէկ անդամին ըսածին հաւնիմասը ....։

Այսքան ալ հաւերութիւն կ'ըլլա՞յ, վեհ. Աստուած կաթողիկոս, ինչո՞ւ դաս մը չէք տար, ինչո՞ւ չէք դայրանար, վերջապէս ե՞րբ պիտի բարկանաք ....։

ԵՍ

ԱՐՓԻԱՐԻ ՇԻՐՄԻՆ ՇՈՒՐՋ

Դեռ քանի մը օր առաջ երբ Իզմիրի նաւահանգիստը ոտքս նաւը կը դնէի դէպի Եգիպտոս, օտարութեան այս հեռաւոր ու անատոյգ հանգրուանները, մտաղրած էի ամէն բանէ առաջ երթալ ուխտաւորելու Ափրիկէի այս հողին վրայ, եկեղեցական գաժան ձեռքով փորուած այն հողակոյտին որուն չուրջ բոլորուելէն ու պիտի բղորուելին դեռ ո՛չ միայն Եգիպտահայերը մոռցէն՝ այլ, տարագրութեան հեռակայ ափերուն վրայ գեգերող բոլոր ճըշմարիտ հայերը հոգնեին։

Կիրակի օր մը, ուխտ կատարելու անվերջ կարօտանքէն հալածական, իջեղբանդիս վրայ բարեկամ մը զիս Մարմինայի գերեզմանները կ'առաջնորդէ։

Սուգի ու անձկութեան երկա՜ր գիչերուան մը զարհուրանքը հոգիիս ներս՝ գերեզմաններուն կը մօտիկնամ դանդաղաքայլ։

—Սա է Արփիարին գերեզմանը, կըսէ բարեկամս, ցոյց տալով ծառերու տակ, բամիի ու երազուռ մինութեան մէջէն գկոլի վեր ծառացող մարմարակերտ ու չքեղ մահարձան մը։

Կը մօտիկնամ անոր։ Եգիպտական աչնանաւերջի այս գարնահոտ օրերուս արեւի պայծառութեան մէջէն վեր կը պանայ անիկա գեղեչկօրէն կերտուած ու չպղխտ հպարտ։ Վա՜յ, մինչև անկոխ բալձրութիւնները իր հոգիին չափ մաքուր ու անմատոյց այրքին։

Հոս, գերեզմանային այս մահատարսուռ չաւիտենական լռութեան մէջ մոտամփոփ՝ ու ազգի այս պատուական զաւկին անարին վերև գլխիկոր՝ խոսափոխ մտածումներս կերթան թափառիլ անոր կեանքի բոլոր փուլերուն մէջ։

Տառապանք, անօթութիւն, մչուակութիւն, հալածանք, ահա այս ամէնքէն կազմուած է տարաբաղդ Արփիարին գլուխ բաղդ ու չարչարուած կեանքը որ օր մը գոնէ իրը չեղաւ, այլ՝ ազգինը։

Ազգին գաժան ու սև ճակատագրովը տառապեալ, անոր գժխե՛ ուրուականին հալածիչ յաճախանքէն խոյս տուաւ մինչև օտարութեան հեռուները կերթելու, վերստեղծելու գանի աւելի մաքուր ու հրմայքուտ ազնուականութեամբ մը, բայց աւա՛ղ, երազ մնացին իր բոլոր խանդավառ յոյսերը իր կեանքին հետ որ չափեցեալ խաչելութիւն մը եղաւ իրենին։ Ու ես հեռուներէն հեւասպառ հասնով հպարտ մը կարօտանքովը փաղցրելէն կը հարթուիմ այդ չերմը ու կը հանգչի՛մ միայն հոյ ճակատագրին ուխտաւածը, այլ, Հայկական գիտնկութիւններու ու արքութիւններու Մեծ Վարպետը, ճչմարիտ Մագիստրոսը որուն չառաւիղէն բուսան այսօրուան մեր պրահանութեան նորընծայ մչակները։

Հիացողի ու համակրողի յարգանքս ու մեծարանքս այդ Մեծ Մարդու հոգակոյտին անձամբ բերած ըլլալուս հպարտ՝ վեր կը նայիմ, մարմարեայ մարմարակերտ արքութիւն էն վեր, ու այդ բոպէին զաժանօրէն մտածումիս մէջ կը ցցուի հալածիչ ու արտասուներ յաճախանքը կայէնի ջնջապարտ ձեռքին որու աւերներու, փորած գերեզմաններու առջև առջի անգամ չէ՛ որ հոգիս կը կսկծայ։ Իզմիրը երեք գերեզմաններ, երեք աւերներ, երեք քանդուած օճախներ ունի իր ծոցին մէջ, Պալիոզեան, Ռչիչեան և Հալաճեան։ Ամերիկայի հեռուներէն գարձեալ Թափառճեաններու սուգն է որ մեզի կը հասնի նոյն սգաւոր ճամբաներէն...

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ա.Ս.

ԱՐՄԱՒԻՐ ՄԱՍԻՍ

Տիգրան Ալիխանեան օրերուն մը չէր որ դէպ արեւմուտք վճռորոշ ելած էր։ Մարտիրոս մի գիտէ։ Ամառ մի գիտէ։ Ամէն մարդ իր ուղին ինքնուրոյն կ՚ընտրէ։ Ամէն մարդ իր ուղին ինքնուրոյն կ՚ընտրէ։ Ամէն մարդ իր ուղին ինքնուրոյն կ՚ընտրէ։

Տիգրան Ալիխանեան ալ ինքնուրոյն ընտրած էր իր ուղին։ Ան գիտէր թէ ուր կ՚երթայ։ Ան գիտէր թէ ինչ կ՚ուզէ։ Ան գիտէր թէ ինչ կ՚ուզէ։ Ան գիտէր թէ ինչ կ՚ուզէ։

ԱՐԵՎԱԾԱԳ

Հ. ՊՕՍՏ, 29 Դեկ. — Օսմանյան պա-
տերազմի վերջին հետևանքները ան-
ճոռնակի վրա են ընկնում։ Ամբողջ
Անատոլուն ավերակների է վերած-
ված։ Ամենուրեք սով է տիրում։ Ան-
գորայի կառավարությունը ոչ մի
միջոց չի ձեռնարկում սովը հաղթա-
հարելու համար։ Ամեն օր տասնյակ-
ներով մարդիկ են մեռնում։ Ամենա-
ահավոր վիճակում են գտնվում գա-
ղթականները։ Նրանք ոչ միայն հա-
ցի, այլև հագուստի ու տաքացման
միջոցների կարիք ունեն։ Ձմեռը
սաստիկ ցուրտ է։ Ամենուրեք ան-
տառներ են հատում վառելանյութ
ստանալու համար։ Ամեն օր հարյու-
րավոր մարդիկ են սառչում։ Ամեն
օր հարյուրավոր մարդիկ են մեռնում
սովից։ Ամերիկյան Կարմիր Խաչը
Անգորայում ունի իր ներկայացու-
ցիչը, որը ամեն կերպ ջանք է թա-
փում, որպեսզի Անգորայի կառա-
վարությունը ստիպի ամերիկյան
նավերին, որոնք ցորեն են բերում
Անատոլու, ապրանքները իջեցնել
Անգորայի նավահանգիստը։ Սակայն
Անգորայի կառավարությունը ոչ մի
կերպ չի ուզում համաձայնել այդ
պահանջին։ Ամերիկյան նավերը
ստիպված են ապրանքները իջեցնել
Կ. Պոլսում։ Այդ ապրանքները Կ.
Պոլսից Անգորա տանելու համար
անհրաժեշտ է 3 կամ 4 վագոն։ Ան-
գորայի կառավարությունը ոչ մի
վագոն չի տրամադրում։ Ամերիկյան
նավերը ստիպված են ապրանքները
իջեցնել Կ. Պոլսում։ Այդ ապրանք-
ները Կ. Պոլսից Անգորա տանելու
համար անհրաժեշտ է 3 կամ 4 վա-
գոն։ Անգորայի կառավարությունը
ոչ մի վագոն չի տրամադրում։ Ամե-
րիկյան նավերը ստիպված են ապ-
րանքները իջեցնել Կ. Պոլսում։ Այդ
ապրանքները Կ. Պոլսից Անգորա
տանելու համար անհրաժեշտ է 3
կամ 4 վագոն։ Անգորայի կառավա-
րությունը ոչ մի վագոն չի տրամա-
դրում։ Ամերիկյան նավերը ստիպ-
ված են ապրանքները իջեցնել Կ.
Պոլսում։ Այդ ապրանքները Կ. Պոլ-
սից Անգորա տանելու համար ան-
հրաժեշտ է 3 կամ 4 վագոն։ Անգո-
րայի կառավարությունը ոչ մի վա-
գ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿԸ ՆՇԱՆԱԿԷ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ

Որեմն պէտք չէ ընդունիլ ո եւ է ԲՕԼԻՍ որ չէ խմբագրուած ի նպատակ ապահովագրական եւ չէ երաշխաւորուած առաջնակարգ ընկերութեամբ մը:

1. ՆՈՐ ԲՕԼԻՍԸ

Տարեկան շահաբաժիններու վճարումով, որ կուտայ իր ապահովագրեալներուն ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱԽԱՆԳՆԵՐՈՒ

ԷՔԻԹԱՓՈԼԸ

ԿԵԱՆՔԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ,

ՏԱՐԱԿՈՅՍ ՉԿԱՅ ՈՐ ԻՏԱԼԱԿ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆ Է ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵԱԼԻՆ ՀԱՄԱՐ

Եւ իրաւ անժխտելի է տուեալ սեղմաւ մը որ կը նախատեսէ պատերազմի վտանգը տուեալ յատկացուած ակտիւ վճարաւորի, որուն փոխատուութիւնն ալ ժխտելի, ի հարկին Բօլիսին վերադարձուելու, ըստորն ալ արձանագրուած եւ երաշխաւորուած են
ԷՔԻԹԱՓՈԼԸ *նոր Բօլիսին մէջ*

2. ԷՔԻԹԱՓՈԼԸ 50 ՏԱՐՈՒԸՆԷ Ի ՎԵՐ ԳՈՅՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԻ

ԷՔԻԹԱՓՈԼԸՆ ԻՐ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆԵՐՔԵՒ ՈՒՆԻ ԱՒԵԼԻ ՔԱՆ **500,000** ԸՆՏԱՆԻՔ
ԵՒ ՃԱՐԱԾ Է ԻՐ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԿԱՄ ԱՆՈՆՑ ԹԱՈՒԱՆԴՈՒԹՆԵՐՈՒՆ **$ 671.000.000** ՖՐ.

ԻՐ ACTIFԸ 1910 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 31ԻՆ ՀԱՍԱԾ Է	2.564.000.000 ՖՐՔ.Ի
ՈՐՈՎ ԱԻԵԼՑԱԾԸ ԻՐ PASSIFԻՆ ՎՐԱՑ ԿԸ ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԷ	441,000,000 ՖՐՔ.
1909ԻՆ ԻՐ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ՎՃԱՐԱԾ Է ԻԲՐ ՇԱՀԱԲԱԺԻՆ	49,000,000 --
1910ԻՆ -- -- -- -- --	55,000,000 --

Հաստատուած ըլլան տալէ այս տուեալներով ներկայացող ընկերութեան մասին մտքէտք է պիտի անչուշտ՝ ապահովագրուելու եւ տիրանալու համար Բօլիսի մը, որ խմբագրուած ըլլայ գերազանցօրէն նպատակներով և ըլլայ միանգամայն ամենէն առաջնակարգը

ԻԶՄԻՐԻ, ՇՐՋԱԿԱՆԵՐՈՒ ԵՒ ԱՐՇԻՊԻՂԱԳՈՍԻ
ԿՂԶԻՆԵՐՈՒ ԸՆԴՀ. ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉ

Լ. եւ Լ. ՎԱՐՊԵՏԵԱՆ

Ալի Եօրկի Կոստանդ Միւհասեան Քէրհանէ Թիւ 9—13